

Universitatea Babeș-Bolyai

Facultatea de Studii Europene

Rezumatul tezei

„IDENTITĂȚI (NAȚIONALE) ETNICE ȘI ALTE IDENTITĂȚI - ROLUL ȘI INFLUENȚA
ACESTORA ASUPRA SECTORULUI DE SECURITATE”

Student-doctorand: TABATADZE Dato

Coordonator științific: profesor PĂUN Nicolae

12 iunie 2017

Cluj-Napoca

Table of Contents

Cuprins

Abstract.....	4
Cuvinte cheie.....	5
Abrevieri	5
Capitolul 1.....	6
1. Introducere	6
1.1 Metodologie	12
1.2. Identitățile etnice și impactul acestora asupra sectorului de securitate – analiza literaturii	13
1.3. Analiza literaturii de specialitate - Identități	21
1.4. Crearea de identități și clasificarea	24
CAPITOLUL II	32
2. STUDIU DE CAZUL 1: GEORGIA	32
2.1. Introducere și metodologie	32
2.1.1. Teorie și metodologie	34
2.2. Grupuri de identitate: analize ale conflictelor etnice din Georgia în anii 1990 și 2008	35
2.2.1. Istorie:	36
2.2.2. Apariția conflictelor militare	47
2.2.3. Grupuri de identitate:	50

2.2.4. Poziția NATO:	54
2.2.5. Concluzie	59
2.3. Rolul religiei în crearea identităților și influența asupra sectorului de securitate	64
2.3.1. Concluzie - o comparație a riscurilor de securitate și a provocărilor din Georgia, în anii 1990 și în prezent:	85
CAPITOLUL III	86
3.1. Definirea variabilelor și a Federației Rusă ca variabilă	86
3.2. Dichotomia dintre politica internă și cea externă?	88
3.3. Variabilele independente, dependente și cea de-a treia variabilă	96
3.3.1 Geografia și demografia Sudului Ossetian	103
3.3.2. A treia variabilă - Federația Rusă	108
3.4. Concluzii	121
CAPITOLUL IV	127
4. În căutarea teoriei sectorului de securitate	127
4.1. Introducere.....	127
4.2. Extinderea Studiilor de Securitate - Analiza Sectoarelor de Securitate	157
4.2.1. Sectorul securității mediului	160
4.2.2. Securitatea societală	167
CAPITOLUL V	169
5. Studii de caz asupra Ucrainei și Republicii Moldova	169
5.1. Războiul hibrid al Rusiei în Ucraina și contribuția identităților naționale la acesta	169
5.2. Definirea războiului hibrid și descrierea principalelor sale trăsături	179

5.2.1. Scurt tudiu de caz asupra districtului Akhgori	194
5.3. Religia ca instrument de creare de noi identități naționale și ca jucator independent in razboiul hibrid	207
5.4. Teoria securității societale și analiza componentei etno-națională a conflictului din Ucraina	213
5.4.1. Revoluția portocalie și președinția Iușenco	214
5.4.2. Euromaidan - începutul celei de-a doua faze a războiul hibrid al Rusiei în Ucraina	217
5.5. Studiu de caz asupra Moldovei	226
5.5.1. Istoria Republicii Moldova	228
5.5.2. Transnistria	232
CAPITOLUL VI	236
Concluzii finale ale disertației	236

Cuvinte cheie: identități, sectorul securității, teoria relațiilor internaționale, constructivismul, neorealismul, realismul clasic, regiunea Mării Negre, Georgia, Republica Moldova, Ucraina.

În prezent, teza mea: „IDENTITĂȚI (NAȚIONALE) ETNICE ȘI ALTE IDENTITĂȚI - ROLUL ȘI INFLUENȚA ACESTORA ASUPRA SECTORULUI DE SECURITATE" este deja finalizată.

Caracteristica tezei: este un proiect de cercetare interdisciplinară și provocarea este ca subiectul să fie cât mai punctual.

Obiectivele sunt acelea de a defini ce fel de influențe pot avea identitățile asupra sectorului de securitate.

Metodologie: metoda comparativă, studii de caz, analiza literaturii.

Obligații privind proiectul: participarea la o conferință, publicarea a două articole, predare, participarea la discipline obligatorii și teza. Toate aceste obligații au fost îndeplinite până acum.

După prăbușirea Uniunii Sovietice în anii 1990, au izbucnit multe conflicte etnice, ca urmare a dispariției guvernului central sovietic, care controla toate națiunile din interiorul Uniunii Sovietice. Se credea că aceste conflicte nu erau bazate doar pe motive etnice și că au fost în principal încurajate din afară pentru slăbirea republicilor post-sovietice, astfel încât acestea să fie controlate de Federația Rusă care a fost succesorul oficial al Uniunii Sovietice și care încerca să păstreze noile țări independente în aria sa de influență. În primul rând, aceste conflicte au fost considerate drept conflictele etnice care au rezultat din nesiguranța grupurilor minoritare etnice sau a altor grupuri etnice de identitate care doreau să rămână în Uniunea Sovietică sau să devină independente de țările în care locuiau. Acest proiect ridică întrebarea: ce fel de influență pot avea aceste identități asupra sectorului de securitate al țărilor în care locuiesc? Ce grad de impact pot produce aceste identități? Aceste conflicte au fost doar etnice sau forța exterioară a jucat și ea un rol? Acestea sunt întrebările la care cercetarea actuală încearcă să găsească un răspuns, iar pentru a vedea importanța și actualitatea unor astfel de întrebări, o scurtă analiză geopolitică ar fi utilă: pentru a răspunde la aceste întrebări, au fost selectate trei studii de caz (despre criteriile de selecție vezi discuția de mai jos) care sunt următoarele: Georgia, Republica Moldova și Ucraina. Dacă cititorul caută aceste țări pe hartă, el va

vedea că toate acestea sunt țări din regiunea Mării Negre și că toate acestea sunt țări noi independente post-sovietice care încearcă să se definească într-o lume în schimbare. Regiunea Mării Negre cuprinde și NATO și țările Uniunii Europene, iar pacea și dezvoltarea durabilă în țările vecine sunt vitale. Găsirea răspunsurilor la întrebările de cercetare menționate mai sus poate contribui la consolidarea păcii în regiune. Importanța unei astfel de cercetări poate fi văzută din perspectiva că această cercetare va oferi nu numai răspunsurile la cazurile unice, ci va genera un tip de cunoștințe care pot fi extrapolate la cazuri similare din țările post-sovietice.

Pentru a defini de ce apar aceste tipuri de conflicte, cercetarea în curs de desfășurare a studiat două fenomene și atitudinea lor unul față de celălalt. Aceste fenomene sunt după cum urmează: primele identități etnice și religioase și comportamentul acestora au fost explicate prin interesele lor, iar pentru definirea acestor interese ale identităților a fost folosit constructivismul social. Componenta religioasă a fost studiată aprofundat împreună cu etnia, deoarece religia și naționalismul au capacitatea de a crea o identitate puternică și de a-și defini interesele. A doua noțiune, care a fost studiată aprofundat, a fost sectorul de securitate: a fost studiată atât la nivel local, cât și la nivel internațional și s-a convenit că ambele niveluri sunt foarte interconectate și depind foarte mult unul de celălalt. Uneori, problema securității interne are un impact atât la nivel internațional, iar în celălalt caz, se produce un fenomen invers. În plus față de aceste studii de securitate, ca sub-domeniu a fost revizuit cel al Relațiilor Internaționale în mod amănunțit, iar noua dezvoltare în domeniu a fost susținută prin teorii utile pentru explicarea noțiunilor și evenimentelor constatate de cercetările actuale. De exemplu, sectorul de securitate al Georgiei este vulnerabil la provocările provenite de la grupurile minoritare etnice, dacă aceste minorități încearcă să separe teritoriul în care trăiesc din Georgia.

Teoria securității sociale poate contribui la explicarea motivelor unui astfel de comportament al identităților etnice de a susține că grupul social în sine poate fi un obiect referent, care înseamnă obiect / valoare ce ar trebui salvat și, când simt pericolul ca

societate într-un stat în care sunt localizați, au tendința de a răspunde prin auto-organizare, iar acest lucru declanșează cicluri de acțiune-reacțiune care se numesc dilemă de securitate socială și care culminează cu conflictul militar. Această cercetare analizează atitudinile a două noțiuni: primul sector de securitate care este reprezentat aici ca o variabilă dependentă, și identitățile etnice ca variabilă independentă. Dar există și a treia variabilă care se numește forța exterioară, aceasta fiind variabila independentă care influențează nu numai variabila dependentă - sectorul de securitate al unei țări, dar și variabila independentă-grupurile de identitate și în felul acesta devine simultan o variabilă intermediară. Prin urmare, cercetarea are variabile independente, intermediare și dependente.

Voi menționa din nou principalele probleme de cercetare ale cercetării mele: **ce fel de influență / impact poate avea identitatea asupra sectorului de securitate al statului și cum poate fi gestionată?** Pentru a afla răspunsul (răspunsurile) la această întrebare, am argumentat în principalele ipoteze că: **societatea fiecărui stat are grupuri diferite de persoane care se identifică în cadrul diferitelor grupuri în funcție de religie, origini etnice sau alte caracteristici. Acestea se numesc identități. Identitățile diferite pot avea o influență atât pozitivă, cât și negativă asupra sectorului de securitate al statului. Acest lucru depinde de politica și calitatea guvernului unui stat și, de asemenea, de factorii externi atât la nivel regional, cât și la nivel de sistem.**

Cercetarea a început odată cu introducerea capitolului în care s-au prezentat metodele de cercetare. Datorită specificului și necesităților proiectului de cercetare au fost utilizate următoarele metode: În primul rând specialitatea este legată de întrebarea de cercetare. Cere un tip de răspuns (răspunsuri) care ar putea fi generalizat în situații și noțiuni similare. Acesta a fost motivul pentru care au fost alese trei studii de caz pentru a arăta dinamica generală similară și pentru a obține rezultate similare, dacă nu la fel. Deși a fost posibil să se descopere diferențele importante dintre studiile de caz menționate, ipotezele ar fi dovedit dacă aceste diferențe nu ar fi fundamentale și dacă în schimb asemănările ar

fi cele importante. Studiile de caz au fost selectate foarte atent în conformitate cu similaritățile fundamentale revendicate, care descriu și apoi generalizează rezultatele primite ca tendință sau caracteristică generală a cazurilor similare cu actori și noțiuni similare. Pentru a primi răspunsurile dorite la principala întrebare de cercetare, compararea atât a similitudinilor, cât și a diferențelor a fost selectată ca metodă principală de cercetare. Această metodă are mai multe caracteristici și posibilități care o fac o metodă de cercetare adecvată pentru proiectul de cercetare actual. În primul rând, nu numai că a fost folosită pentru a afla asemănările și diferențele dintre diferitele cazuri sau noțiuni care operează în aceeași perioadă, dar oferă cercetătorului posibilitatea de a face o comparație longitudinală, ceea ce înseamnă compararea a două cazuri similare care au existat în perioade diferite de timp. Acest lucru poate fi folosit pentru a prognoza ce fel de politică poate avea o variabilă în cazul de față, dacă folosește metodele și politica similară pe care o utiliza pentru un caz trecut. Acest lucru s-a întâmplat în cazul studiului de caz al Georgiei, când conflictele etnice din Georgia din anii 1990 au fost comparate cu conflictele actuale din regiunea Donetsk și Luhansk din Ucraina. După analizele detaliate și compararea faptelor s-a ajuns la concluzia că, deoarece Rusia are aceleași interese în Ucraina acum, așa cum le-a avut în anii 1990 în Georgia, adică menținerea influenței imperiale asupra țărilor post-sovietice și pentru că metodele de susținere a mișcărilor separatiste au fost foarte asemănătoare în aceste două cazuri, a devenit clar faptul că aceasta este politica generală a Rusiei, care a fost recunoscută ca fiind una dintre variabilele acestui proiect de cercetare, iar experiența anterioară a Georgiei este o bună orientare pentru construirea politicii viitoare față de zonele de conflict și față de Federația Rusă în sine. În timpul acestei comparări a studiilor de caz, a fost observată și analizată o cantitate mare de informații empirice și de altă natură, care au provenit din diferite tipuri de surse, cum ar fi documentele diferitelor organizații, cărți, interviuri publicate, articole științifice, presă și surse online. Aceste surse care sunt incluse în lista de referință au fost analizate printr-o altă metodă de cercetare numită analiză a literaturii care a fost folosită în diferitele capitole ale tezei de doctorat.

În plus față de aceste metode observațiile proprii ale autorilor și călătoriile în zona de conflict, în așezările de refugiați și alte locuri din Georgia au fost de asemenea utilizate ca metodă de cercetare și ca o concluzie a constatărilor. După cum se poate observa din lista de surse, proiectul de cercetare este format din surse primare și secundare care sunt destul de echilibrate în funcție de proporțiile lor în cadrul tezei.

Ipotezele sunt empirice și generale, pentru că în primul rând este vorba despre conflictele exterioare și o mare parte a datelor colectate și folosite sunt fapte reale care s-au întâmplat sau se întâmplă acum, iar pentru a analiza și a explica aceste fapte sunt folosite teoriile relațiilor internaționale și ale studiilor de securitate.

În al doilea rând, ipotezele sunt generale, în același timp, deoarece se referă la comportamentul general și caracteristicile identității etnice și religioase. Aceasta înseamnă că ipotezele pot fi generalizate și în alte cazuri similare. Despre validitatea ipotezelor se poate spune că, conform rezultatelor obținute din disertație, sugestiile ei sunt dovedite și pot fi verificate prin studii de caz reale implementate în timpul procesului de cercetare. Toate cele menționate mai sus oferă posibilitatea de a pretinde că ipotezele disertației sunt valabile. Ipotezele încearcă să explice tendința conflictelor etnice care au izbucnit în țările post-sovietice și care este păstrată și modificată până în prezent.

Următoarea chestiune discutată se referă la metodele de culegere a datelor pentru a pune în aplicare observațiile necesare. Observațiile sunt valabile deoarece sunt bazate pe datele empirice reale care au fost colectate în timpul celor trei studii de caz implementate în cadrul proiectului de cercetare actual. Analiza empirică a datelor a fost utilizată pentru măsurarea comportamentului variabilelor. Aceste date empirice provin din cărți, documente oficiale, articole științifice, surse de presă și surse online. Aceste date au fost analizate de diferitele instrumente cum ar fi teoriile relațiilor internaționale, diferitele teorii de securitate și cadrele de analiză.

Ipotezele includ trei unități de analiză, mai întâi identitatea etnică la nivel local, iar în al doilea rând: sectorul de securitate al statului la același nivel. Cea de-a treia unitate a analizelor este forța externă - o țară (federația rusă) care are efect asupra celorlalte unități de analiză. În toate cele trei studii de caz (Georgia, Republica Moldova și Ucraina) se fac observații asupra acelorași unități ale analizelor care sunt reprezentate în principalele ipoteze.

De exemplu, în cazul Georgiei, grupurile de identitate etnică care au fost observate au fost etnici osetieni și abhazzi etnici care cereau separarea de Georgia, care poate fi considerată amenințarea pentru a doua unitate de analiză - sectorul de securitate al Georgiei. Și ultima unitate de analiză - factorul exterior în cazul Georgiei ca în toate celelalte cazuri - a fost Federația Rusă. Aceeași situație se întâmplă și în restul cazurilor: în Republica Moldova, etnicii găgăuzi care locuiesc în republica autonomă Găgăuzia și minorități etnice care trăiesc în Transnistria reprezintă prima unitate de analiză care reprezintă identități etnice. A doua unitate de analiză este sectorul de securitate al Republicii Moldova și cea de-a treia Federația Rusă, așa cum am menționat deja, este același pentru toate țările studiate. În Ucraina unitățile de analiză sunt după cum urmează: rușii etnici ca grup minoritar, sectorul de securitate al Ucrainei și Federația Rusă.

Întregul proiect de cercetare este dedicat să contribuie la dezvoltarea cunoștințelor despre identitatea etnică și sectorul de securitate al statului.